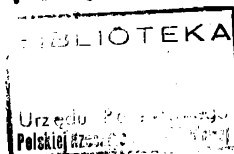

24 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

F02m 17/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4915.

Kl. 46 c 17/26

Alfons Gruca
(Szarlej, Polska).

Karburator powierzchniowy.

Zgłoszono 19 grudnia 1924 r.
Udzielono 12 maja 1926 r.

Wynalazek dotyczy karburatora powierzchniowego i ma na celu uzyskanie prostej i dogodnej dla regulowania budowy.

Wynalazek polega na tem, że w kanale powietrznym karburatora umieszczony jest bębenek, zaopatrzony w otworki i osłonięty skórzanymi pierścieniami. Do bębna doprowadzane jest od wewnątrz paliwo; pierścienie więc skórzane nasiakają niem i następnie odparowują go. Dla regulowania powierzchni odparowującej przewidziany jest walcowy suwak, który może być przesuwany wzdłuż bębna i który w swem skrajnem wewnętrznem położeniu szczelnie zamyka wypływ paliwa. Przed bębniem przewidziana jest komora, w której mogą zbierać się wodniste zanieczyszczenia paliwa.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, przyczem:

fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przez karburator z zupełnie otwartym suwakiem regulującym,

fig. 2—widok częściowy i przekrój wzdłuż linii C—D na fig. 1 z zupełnie zamkniętym suwakiem,

fig. 3—przekrój poprzeczny wzdłuż linii E—F na fig. 1,

fig. 4—widok na śrubę nastawczą, za pomocą której reguluje się położenie przepustnicy przy biegu jałowym.

Karburator składa się z kadłuba *a* którego otwór *b* zaopatrzony jest z jednej strony w kołnierz *c* dla przyłączenia do przewodu ssącego silnika, a z drugiej w króciec *d* dla przyłączenia do przewodu powietrz-

nego. W króćcu d znajduje się przepustnica e , obracająca się na osi f . W jednym końcu osi f znajduje się dźwignia g , zapomocą której można poruszać przepustnicę e . W drugim zaś końcu osi znajduje się dźwignia h . Na dźwignię tą oddziaływała sprężynka j , utrzymująca przepustnicę e w stanie zamkniętym. Dla nastawienia przepustnicy e na bieg jałowy, to jest dla nieznacznego jej odchylenia służy śrubka nastawcza k , która odpycha dźwignię h od zderzaka j .

W komorze karburatora L wkręcony jest bębenek m , w którym przewidziana jest większa liczba małych otworów. Otwórki te są nakryte, względnie osłonięte przez kilkanaście poukładanych obok siebie pierścieni skórzanych o , które ściska nakrętka p . Paliwo, dopływające ze zbiornika przez króciec wlotowy q do komory r , przedostaje się przez dziurkowaną ścianę do pierścieni skórzanych o , które paliwem tem nasiąkają i z których ono następnie ulatnia się. Powietrze, wchodzące przez króciec d , przechodzi koło bębena gazowniczego m , zabierając z sobą paliwo, ulatniające się wskutek niedopiężności podczas okresu ssania silnika, i, zderzając się po odbyciu drogi wkoło bębena gazowniczego m w miejscu s , wywołuje zmieszanie się gazu z powietrzem. Na końcu bębena m , leżącym poza kadłubem a , przewidziany jest ściek wodny t , w którym osadza się oddzielona od paliwa woda; wodę tę można wypuścić otworem, zamkniętym przez śrubkę t' .

Dla powstrzymania ulatniania się paliwa z bębena m wsuwa się nań walcowy suwak, który go szczelnie zamyka, jeżeli powierzchnie uszczelniające w i w' suwaka przylegają szczelnie do powierzchni x i x' bębena.

Przy takim zamknięciu bębena karburator znajduje się w stanie nieczynnym. Jak widać na fig. 2 nasunięcie suwaka walcowego powodują dwie sprężyny y i y' . Otwarcie karburatora uskutecznia się przez wciągnięcie trzonu suwaka z .

Powstającą wskutek otwierania jako też zamykania suwaka u próżnię, względnie nadpiężność wyrównywa się zapomocą połączenia z zewnętrznym powietrzem odnośnych przestrzeni przez rurkę wentylacyjną m i otwór wentylacyjny a' .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Karburator powierzchniowy, znamienny tem, że w jego kanale powietrznym umieszczony jest bębenek, zaopatrzony w otwórki i osłonięty pierścieniami skórzanymi, na który może być nasunięty suwak walcowy, celem osłonięcia szczelnego powierzchni parowania paliwa.

2. Karburator powierzchniowy według zastrz. 1, znamienny tem, że przed bębniem przewidziana jest komora z odpływem, w której zbiera się woda lub podobne zanieczyszczenia.

Alfons Gruca.

